

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Шалухіна Вікторія Вікторівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

1) приписів абзацу шістнадцятого (у тексті клопотання помилково вказано – абзац п'ятнадцятий) частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45 Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII (далі – Закон № 1700) на відповідність частині першій статті 19 Конституції України;

2) припису частини першої статті 511 Закону № 1700 на відповідність частині другій статті 19 Конституції України ;

3) припису пункту 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України) на відповідність частинам першій, другій, шостій статті 55 Конституції України.

Шалухіна В.В. стверджує, що застосування судами у її справі оспорюваних приписів Закону № 1700 та пункту 1 частини першої статті 238 КАС України призвело до порушення конституційних принципів та її конституційних прав. А саме: застосування абзацу шістнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45 Закону № 1700 призвело до порушення принципу, встановленого частиною першою статті 19 Конституції України; застосування частини першої статті 511 цього ж Закону – до порушення частини другої статті 19 Конституції України, а застосування пункту 1 частини першої статті 238 КАС України – до порушення її конституційних прав, гарантованих частинами першою, другою, шостою

статті 55 Конституції України (див. стор. 9 конституційної скарги). Також вона наголошує, що розширене тлумачення Закону № 1700 посадовими особами НАЗК, у тому числі про віднесення її як члена дисциплінарної палати КДКА Ради адвокатів Миколаївської області до суб'єктів, визначених підпунктом „в“ пункту 2 частини 1 статті 3 Закону № 1700, суперечить принципу правової визначеності, який є складовою принципу верховенства права.